

د امر بالمعروف، نهی عن
المنکر او شکایتونو اورپدلو
وزارت

لمونځ

د لمانځه په اړه مقاله

لیکونکی: قاري نبی الله «احمد»

دنده: دتحقیق او احصائی امر

اړوند ریاست: د تقنین او پلان ریاست

ایمیل: allah555577@gamil.com

لړلیک

- 1..... سریزه
- 1..... د لمانځه اهمیت
- 2..... د لمانځه گټې
- 4..... د لمانځه طبي گټې
- 4..... د گهيځ لمونځ:
- 5..... د ماسپښين لمونځ:
- 5..... د مازديگر لمونځ:
- 6..... د ماښام لمونځ:
- 6..... د ماخوستن لمونځ:
- 6..... لمونځ د نفس او بدن لپاره شفا:
- 8..... لمونځ او د هډوکو تقويه کېدل:
- 8..... لمونځ د عصبي علاج يوه وسيله:
- 9..... د لمانځه د پرېښودلو سزا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

أما بعد: **إِنَّ السَّلْوَةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا** [سورة النساء: آية ١٠٣]

ژباړه: لمونځ پر مؤمنانو په ټاکلیو وختونو کې فرض شوی دی.

لمونځ د اسلام دوهم رکن دی چې د دې په وسیله د بنده او الله **ﷻ** ترمنځ اړیکه ټینګېږي او د یوه رښتیني مسلمان د پېژندنې له نښانو یوه نښه ګڼل کېږي او ډېر ستر حکمتونه لري.

لمونځ په رسول الله **ﷺ** او مسلمانانو د نبوت په لسم کال د معراج په شپه د عرش له پاسه د الله تعالی او د هغه د رسول **ﷺ** ترمنځ د مخامخ خبرو له لارې فرض شوی دی.

لمونځ په اسلام کې ځانګړی او ارزښتناک ځای لري نو باید په حتمي توګه ترسره شي ددې لپاره چې له لمانځه څخه څوک غافله نشي نو ما هم د امر بالمعروف، نهی عن المنکر او شکایتونو اورېدلو وزارت د اطلاعاتو او نشراتو ریاست په غوښتنه دا یوه وړوکې مقاله چې د لمانځه په اړه ده ستاسو درانه چوپړ ته وړاندې کړه او د امکان تر حده پورې مې کوښښ وکړ چې په روانو او ساده جملو کې یې مطالب راټول کړم، هیله ده چې د لوستونکو د ګټې وړ وګرځي. څرنگه چې انسان له غلطۍ څخه خالي نه دی نوکه کومه غلطی را څخه شوې وي بخښنه راته کوي.

ستاسو د کامیابی په هیله

د لمانځه اهميت

لمونځ د مؤمن په ژوند کې خورا ډېر اهميت لري، ځکه چې دا د يوه مطيع مسلمان لقب او د عاجز مؤمن لپاره له الله جَلَّالَهُ سره د پيوستون لاره ده، پرته له کامل مؤمن نه يې بل څوک ساتنه نه کوي او له منافق او فاسق انسان نه بغير بل څوک پکې سستي نکوي او نه يې له پامه غورځوي.

د دې د پرېښودلو په حکم کې د علماوو اختلاف دی، او په اتفاق سره يې دا خبره کړې ده چې څوک ورڅخه انکار وکړي کافر دی، څوک چې له دې څخه غفلت وکړي فاسق دی.

څوک چې لمونځ پرېږدي د ښې خاتمې ضمانت يې څوک نه کوي، لمونځ پرېښودونکی خپل ځان له تاوان سره مخامخ کوي، پرته له دې چې ژر توبه وباسي او پښېمانه شي.

د لمانځه د ډېر اهميت له امله ناروغ هم نه معاف کېږي بلکې د هغه د حالت سره سم د لمانځه اجازه ورکول کېږي، يوازې په جگړه کې مجاهد د دشمن په وړاندې له لمانځه نه مستثنی دی نور په هر حالت کې په ټولو مسلمانانو پنځه وخته لمونځ فرض دی لکه څرنگه چې الله تعالی فرمايي:

إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا [سورة النساء: آية ۱۰۳]

ژباړه: لمونځ پر مؤمنانو په ټاکليو وختونو کې فرض شوی دی.

او بل ځای کې فرمايي:

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ (سورة البقره آية ۴۵)

ژباړه: او په صبر او لمانځه (له الله) مرسته وغواړئ خو دا کار عاجزي کوونکیو بنده گانو ته دروند او گران نه دی.

هغه څوک چې لمونځ نه کوي هغوي دوزخ ته تلونکي دي چې په دې اړه الله جَلَّالَهُ چې فرمايي:

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ، قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ، [سورة المدثر/۲۲-۲۳ آية]

ژباړه: تاسې څه شي دوزخ ته بوتلئ، هغوی به ووايي مونږ له لمونځ کونکو څخه نه و.

همدارنگه رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ويلي دي:

«مَنْ حَافِظَ عَلَيْهَا، كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا وَنَجَاةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا، لَمْ يَكُنْ لَهُ بُرْهَانٌ وَلَا نُورٌ وَلَا نَجَاةٌ، وَكَانَ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ، وَهَامَانَ، وَفِرْعَوْنَ، وَأَبِي بَنِي حَلَفٍ» مسند امام أحمد وابن حبان

ژباړه: څوک چې په لمانځه دايم پابند وي هغه لمونځ به د قيامت په ورځ د ده لپاره دليل، وسيله او رڼايي وگرځي،

څوک چه د لمانځه پابندي ونه کړي د ده لپاره به په قيامت کې نه دليل، نه وسيله، نه نجات او نه به نور وي، د

قيامت په ورځ به له قارون، فرعون، هامان او ابی بن خلف سره يو ځای حشر کېږي.

له ابو هريره (رضي الله عنه) نه روايت دی چې رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وفرمايل:

((إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ، فَإِنْ صَلَحَتْ، فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ وَإِنْ فَسَدَتْ، فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ، فَإِنْ انْتَقَصَ مِنْ فَرِيضَتِهِ شَيْءٌ قَالَ الرَّبُّ جِ انْظُرُوا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ، فَيُكَمَّلُ مِنْهَا مَا انْتَقَصَ مِنَ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ تَكُونُ سَائِرُ أَعْمَالِهِ عَلَى هَذَا)) [رواه الترمذي ٣١٣].

ژباړه: د قيامت په ورځ به د بنده په اعمالو کې (د ټولو نه مخکې) د هغه سره د لمانځه حساب کېږي که چېرې د هغه د لمانځه حساب صحيح او ټولو نو کامياب شو او نجات يې وموند او که چېرې خراب راووت، نو ناکام او تاواني شو که چېرې يې په فرضو کې کمی وي نو الله تعالی به وفرمايي وگورئ که د ده په عمل نامه کې نفل وي نو د هغه په ذريعه دا کمی پوره کړئ د دې وروسته د پاتې اعمالو حساب کتاب هم پدې اندازې باندې کېږي.

د لمانځه دنيوي او اخروي گټې

لمونځ سترې گټې او فايدي لري، څوک چې په دې ټاکل شوي فرض باندې عمل نه کوي هغه به دا فايدي او گټې له لاسه ورکوي، په دې کې ديني، قلبي، رواني، اجتماعي او نورې گټې هم شاملې دي، چې دا گټې عبارت دي له:

(١) لمونځ د زړه لپاره سکون او د زړه او روح لپاره اطمینان دی، نو ځکه به رسول الله ﷺ په دعاء کې بلال بن رباح رضي الله عنه ته ويل:

قَرِ يَا بَلَالُ فَأَرِحْنَا بِالصَّلَاةِ [سنن أبي داود]

ژباړه: ای بلال پاڅېږه او په لمانځه سره موږ ته راحت راکړه.

رسول الله ﷺ به چې کله په تکلیف شو نو لمونځ ته به يې منډه کړه.

(٢) لمونځ د انسان لپاره رڼا ده او د الله تعالی په رڼا کې د هغه برخه د هغه د لمانځه سره متناسبه ده، ځکه چې د هغه ژوند روښانه کېږي او د خپل خالق سره د آرامۍ او پيوستون احساس کوي، لکه رسول الله ﷺ چې ويلي:

الصلاة نور. [رواه الإمام مسلم في صحيحه]

ژباړه: لمونځ رڼا ده.

(٣) د بنده د عمل اصلاح د لمانځه له اصلاح سره برابر دی، د دې حديث له مخې:

أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةُ فَإِنْ صَلَحَتْ صَلَحَ لَهُ سَائِرُ عَمَلِهِ وَإِنْ فَسَدَتْ فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ. [رواه الطبراني في المعجم الأوسط/ ش ١٨٥٩]

ژباړه: د قيامت په ورځ به د بنده سره اول د لمانځه حساب کېږي، که يې لمونځ اصلاح وي نو ټول اعمال به يې اصلاح وي او که فاسد وي نو ټول اعمال به يې فاسد (باطل) وي.

(٤) څوک چې د لمانځه ساتنه کوي الله جل جلاله ورسره جنت ته د داخلېدو وعده کوي لکه چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي:

من جاء بهن لم يرضيهم منهن شيئاً استخفافاً جمهن، كان له عند الله عهد أن يدخله الجنة. [سنن النسائي/ش ٣٦١]

ژباړه: څوک چې څه شی راوړي دوی به له خپل حق څخه هېڅ شی له لاسه ورنکړي، د هغه سره به د الله ﷻ وعده وي چې هغه به جنت ته داخلوي.

(5) لمونځ له وېرې او اضطراب څخه د ساتنې، د نیکی په لور د ابتکار او له حرص څخه د لرې والي وسیله ده، الله تعالی فرمایي:

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ، إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ، وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ، إِلَّا الْمُصَلِّينَ ، الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ .

[سورة الماعارج ١٩-٢٣]

ژباړه: په رښتیا، انسان حریص او بې حوصلې پیدا شوی دی، چې کړاو وروړسي نو ژړا انگولا کوي، او چې ښېگڼه ور ورسې (نورو ته د گټې رسولو) خنډ گرځي (او کنجوسي کوي)، خو بې له لمونځ کوونکو (چې له دې نیمگړتیا ژغورل شوي دي) هغوی چې تل خپل لمونځونه کوي.

(6) لمونځ له بنده سره مرسته کوي چې له بدیو او فحشاء څخه یې وساتي. الله ﷻ فرمایي:

إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ [سورة العنكبوت: ٢٥ آية]

ژباړه: لمونځ (انسان) له بې حیايۍ او ناوړو چارو ایساروي او البته د الله ذکر [تر هر چارې] خورا مهم.

(7) د لمانځه له گټو څخه دا هم دی، کوم گناهونه چې مومن په شپه او ورځ کې کوي د لمانځه په واسطه ورته بخښنه کېږي، عبدالله بن مسعود رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایي:

تَحْتَرِفُونَ تَحْتَرِفُونَ فَإِذَا صَلَّيْتُمْ الْفَجْرَ غَسَلْتُمَا ، ثُمَّ تَحْتَرِفُونَ تَحْتَرِفُونَ فَإِذَا صَلَّيْتُمُ الظُّهْرَ غَسَلْتُمَا ، ثُمَّ تَحْتَرِفُونَ تَحْتَرِفُونَ فَإِذَا صَلَّيْتُمُ العِشَاءَ غَسَلْتُمَا ثُمَّ تَنَامُونَ فَلَا يُكْتَبُ عَلَيْكُمْ حَتَّى تَسْتَيْقِظُوا . [قال المنذري في الترغيب والترهيب: رواه الطبراني في الصغير والأوسط

وإسناده حسن، ورواه في الكبير موقوفاً عليه وهو أشبه. ورواه محتج بهم في الصحيح]

ژباړه: انسان گناهونه کوي خو چې کله د سهار لمونځ وکړي هغه به یې بېرته ومینځي، انسان گناهونه کوي خو چې کله د مازدیگر لمونځ وکړي هغه به یې بېرته ومینځي، انسان گناهونه کوي خو چې کله د ماښام لمونځ وکړي هغه به یې بېرته ومینځي، انسان گناهونه کوي خو چې کله د ماخستن لمونځ وکړي هغه به یې بېرته ومینځي، بیا تاسو خوب کوئ. او ستاسو په رابطه هېڅ شی نه لیکل کېږي تر څو چې تاسو وپښ شئ.

(8) لمونځ ټولنیزې گټې هم لري، په ځانگړې توگه د جماعت لمونځ، چېرې چې مومنان هره ورځ پنځه ځله د جماعت لمانځه لپاره د یو گاونډ په کچه سره راټولېږي.

د جمعې لمونځ چېرې چې مسلمانان په اونۍ کې یو ځل په یوه ښار کې سره را ټولېږي، او په کال کې دوه ځله د ښار په سطحه په دوو اخترونو کې مسلمانان سره را ټولېږي.

دا د اسلام یو له هغو اهدافو څخه دی چې د قانون جوړونې، مینې او همکارۍ، شفقت او لیدنې ټینګار کوي. همدا وجه وه چې له لمانځه وروسته به صحابه کرام هغو کسانو ته ورتلل چې په لمانځه کې به ورسره نه وو، او فکر به یې کاوه چې د ده نه حاضرېدل به د کوم مشکل له امله وي، نتیجه به دا شوه چې صحابه به د خپل ګاونډي یا د خپل مسلمان ورور په حال پوهېدل او که به هغه مشکل کې وو په وخت به یې همکاري ورسره کوله.

(9) لمونځ کوونکی به د اوداسه له وجهې د قیامت په ورځ له رڼا څخه وپېژندل شي، رسول الله ﷺ به له لرې څخه غږ وکړي او وبه وايي:

إِنَّ أُمَّتِي يَدْعُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غَيْرًا مَّحْجَلِينَ مِنْ أَثَرِ الْوُضُوءِ [رواه البخاري ومسلم]

ژباړه: زما امت به د قیامت په ورځ د سپینو مخونو او سپینو لاسونو او پښو سره وبللی شي؛ چې دا به د اوداسه له نښانو څخه وي.

او همدارنګه الله ﷻ فرمایي:

سَيَأْتِيهِمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ (سورة الفتح: ۲۹)

ژباړه: پر وچوليو (تنديو) يې د سجودو نښې ښکاره دي.

(10) لمونځ صحي او نفسي ګټې لري چې د لمانځه په اداء کولو بنده ته حاصلېږي، خو له پورتنیو ټولو ګټو څخه وروسته تر ټولو لویه ګټه د بنده لپاره د بندګۍ احساس دی.

د لمانځه طبي ګټې

نویو علمي څېړنو ښودلې چې د مسلمانانو د لمونځونو پنځه واړه وختونه د بدن لپاره د سیکالوجي (اروا پوهنې) فعالیت له وختونو سره یو شان دی، په دې معنا چې په دې سره د ټول بدن د فعالیت چارې تنظیمېږي.

د ډاکټر زهير رابح په " په لمانځه شفا غوښتل " نومي کتاب کې راغلي چې: "کوتیزون چې د انسان په جسم کې د فعالیت هرمون دی، د لمانځه د وخت راتلو پرمهال تر نورمال حالت ډېر زیاتېږي او ترڅنګ یې د وینې نارمل حالت او په وجود کې تګ راتګ هم تنظیمېږي، دلته د پنځه وخته لمونځونو طبي ګټې بیانوو.

د ګهڼخ لمونځ:

انسان د سهار له لمانځه څخه وروسته د شپږ او نهو بجو ترمنځ د لا ډېر فعالیت احساس کوي. همدا لامل دی چې له لمانځه وروسته دا وخت د کار کولو تر ټولو ښه وخت دی، رسول الله ﷺ فرمایلي دي:

((اللَّهُمَّ بَارِكْ لَأُمَّتِي فِي بَكُورِهَا)) [رواه الترمذي/ش/۱۲۱۲]

ژباړه: اې زما ربه، زما امت ته په وختي کارونو کې برکت واچوه.

همدارنگه، په دې وخت کې په هوا کې د اوزون غاز درجه هم لوړېږي، دغه غاز د انسان پر عصبي سيستم، ذهني او د عضلاتو پر فعاليت اغېز لري، سهار ناوخته بيا برعکس نتيجه لري، داسې چې کورټيزون کمېږي او کچه يې تر وروستۍ ټيټې درجې رسېږي، انسان د فشار او د آرام اخيستو احساس کوي، دا حالت انسان ته له وختي وينېدو پوره اووه ساعته وروسته مخې ته راځي.

د ماسپښين لمونځ:

په داسې وخت کې د ماسپښين د لمانځه وخت رارسېږي، چې د انسان په زړه کې نرمښت راځي او جسم که هر کار کوي ستړی ستړی ښکاري.

بيا د ماسپښين له لمانځه وروسته مؤمن انسان د خپل فعاليت د جسمي او ذهني ځواک د ترلاسه کولو لپاره د خوب شوق لري، چې په شريعت کې دغه خوب ته "قيلوله" وايي، چې رسول الله ﷺ يې په اړه فرمايلي دي: **عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "اسْتَمِينُوا بِطَعَامِ السُّحْرِ عَلَى صِيَامِ النَّهَارِ، وَبِالنَّقِيلِ عَلَى قِيَامِ اللَّيْلِ".** [سنن ابن ماجه/ش-۱۶۹۳]

ژباړه: په روژه کې د پشمي په خوړلو مرسته وغواړئ، او په قيلولې د شپې له لمانځه (قيام الليل) سره مرسته وکړئ. بل ځای رسول الله ﷺ فرمايلي دي:

قِيلُوا فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَقِيلُ [صحيح الجامع ۲۳۳۱].

ژباړه: قيلوله (د غرمې خوب) وکړئ؛ ځکه چې شيطانان دا خوب نه کوي.

علم هم ثابته کړې چې د انسان جسم په عام ډول پر دغو سختو حالاتو تېرېږي، په جسم کې يې هغه کېمياوي نشه کوونکي ماده زياتېږي، چې د خوب خوا ته يې کش کوي، جسم د فعاليت په وروستۍ ټيټه درجه کې وي، کله چې انسان د قيلولې خوب ونه کړي، نو ټوله ورځ يې اعصاب ستړي وي، بيا د مازديگر د لمانځه وخت رسېږي، او په لمانځه سره د انسان جسم يو ځل بيا خپل فعاليت او ځواک مومي او په وينه کې د "ادرينالين" کچه بيا لوړېږي، د جسم په دندو په تېره بيا د زړه په فعاليت او نشاط کې زياتوالی راځي.

د مازديگر لمونځ:

د مازديگر لمونځ په ځانگړې توگه د ناڅاپي نشاط او فعاليت لپاره د زړه او جسم په بېرته چمتو کولو کې خاص رول لري. دلته د قرآن کریم ددې ټينگار معجزه او گټه رامنځ ته کېږي چې د مازديگر پر لمانځه يې ډېر ټينگار کړی دی، الله تعالی فرمايي:

" حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ " [سورة البقرة: اية ۲۳۸]

جمهور مفسرين پر دې ولاړ دي چې له الصلاة الوسطى هدف د مازديگر لمونځ دی، پر دې سربېره چې د مازديگر د لمانځه پر وخت په جسم کې د ادرينالين هرمون افرازات ډېرېږي، همدا لامل دی چې طب هم د دغه لمانځه گټه ثابته کړې ده.

د ماښام لمونځ:

بيا د ماښام لمونځ راځي چې دې سره د "کورتيزون" د افرازاتو کچه راټيټېږي، د تيارې په خوړېدو سره د بدن فعاليت هم په کمېدو شي، چې دا کار د گهيځ تر لمانځه وروسته برعکس وي،

د ماسختن لمونځ:

د ورځې په دوراني چوکاټ کې د ماسختن لمونځ وروستی او پنځم لمونځ دی، چې په لږ کې يې جسم د نشاط او حرکت له حالت څخه خوب ته د پوره لېوالتيا لپاره سپړی وړ کش کوي. د مسلمانانو لپاره د ماخوستن د لمانځه ځنډول مستحب گڼل شوي، د امام احمد په مسند کې د معاذ بن جبل په روايت راغلي:

أَبَقَيْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَلَاةِ الْعَتَمَةِ، فَأَخْرَجَنِي ظَنُّ الظَّالِمِ أَنَّهُ لَيْسَ بِخَارِجٍ، وَالْقَائِلُ مِنَّا يَقُولُ: صَلَّى. فَإِنَّا لَكَذَلِكَ حَتَّى خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالُوا لَهُ كَمَا قَالُوا، فَقَالَ لَهُمْ: "أَعْتَمُوا بِهَذِهِ الصَّلَاةِ؛ فَإِنَّكُمْ قَدْ فُضِّلْتُمْ بِهَا عَلَى سَائِرِ الْأُمَمِ، وَلَمْ تُصَلِّهَا أُمَّةٌ قَبْلَكُمْ". [سنن ابوداؤد/ش ۴۲۱]

ژباړه: کله چې يوه ورځ رسول الله ﷺ د ماسختن په لمانځه کې وځنډېد، خلکو دا گمان وکړ چې گني هغه ﷺ له کوره نه راوځي، رسول الله ﷺ وفرمايل: دغه لمونځ وروسته کړئ، يعنې کله چې ښه تياره شي، د ماسختن لمونځ وکړئ، همدې لمانځه پر نورو امتونو تاسې ته برتري درکړې، ځکه چې تر تاسې مخکې امت دا لمونځ نه کاوه.

دا هم بايد هېر نه کړو چې په منظم ډول د ميلاتونين افرازات د انسان له جسمي او عقلي پوخوالي سره ژوره اړيکه لري، د انسان جسم دې ته هڅوي چې پر يوه ثابت نظام وچلېږي، له دې کبله وينو چې پر وخت د لمونځونو کول ددې لامل گرځي چې انسان خپل ورځني فعاليتونه په بشپړ ډول په پوره فعاليت او ځواک ترسره کړي، چې په دې سره د انسان د جسم د سيستمونو دندې په تر ټولو ښه ډول ترسره کېږي.

لمونځ د نفس او بدن لپاره شفا ده:

د بيروت يو اوسېدونکی محمد منصور له لمانځه سره خپله کيسه داسې بيانوي: "په يوه داسې هوټل کې مې کار کاوه، چې د سمندر پر زرغونو څنډو يې کړکۍ ورخلاصې وې، دا مخکې له دې چې زما د هېواد سرچينې ولوټل شي. کاري چاپېريال اړ ايستلی وم، چې ټوله ورځ کار وکړم او د شپې وينس پاتې شم، دا چې د هوټل څښتن ډېره مينه راسره لرله

او پر ما يې ډېر باور درلود، يو وخت هغه د هوټل ټولې چارې ماته پرېښودې او هغه په نورو کارونو بوخت شو، خو زما اندېښنې او مسؤوليتونه يو پر دوه شول، د شپې خوب مې بيخي ورک شو، ټوله شپه به مې په سپگرېټو او قهوه يې تېروله. يوه شپه چې ډېر مېلمانېه مو نه لرل، له گهيځ راتلو لږ وړاندې مو هرڅه سمبال کړل، ټول کارونه مې پای ته ورسول او هوټل مې وتاړه، په موټر کې کور ته ستندم، خو پر لار لږ وځنډېدم او د سمندر ښکلې منظرې پسې واخيستم، چې د سپورمې انعکاس په اوبو کې يوه بېله ښکلا وربښلې وه، که څه هم يخني ډېره وه، خو د سوچ په نړۍ کې ډوب شوم، د ځلېدونکو ستورو ښکلا ورسره واخيستم، ويشتونکي ستورو د پلار کيسې راپه ياد کړې، چې ويل به يې (په دغو ستورو الله تعالى شيطانان وهي، ځکه چې شيطانان د اسماني خبرونو غلا کولو لپاره هڅه کوي). د پلار هغه شپې را په ياد شوې، چې په لمانځه به په خشوع او زاری ولاړ وو، له سترگو مې اوبښکې وبهېدې، چې د مرگ پرمهال يې موږ ته د لمانځه وصيت کړی وو، او راته ويل يې چې دا د رسول الله ﷺ له مړينې مخکې خپلو اصحابو ته وروستی وصيت وو." .

" په همدې وخت کې د جومات په لټه کې شوم، او له ځانه سره مې ويل، چې ايا خلکو به لمونځ کړی وي او که نه، يو کوچنی جومات مې وموند، ورننوتم چې يوازې يو سړی په لمانځه پکې ولاړ دی، او په ښکلي غږ د قرآن کریم تلاوت کوي. ورغلم او ترڅنگ يې په لمانځه ودرېدم، ناڅاپه راپه زړه شول چې بې اودسه يم، دا چې گناهونه مې ډېر کړي دي، بايد غسل هم وکړم، او اوس خو د هغو کسانو په ډله کې يم، چې نوي اسلام ته داخلېږي، که څه هم اوبه ډېرې يخې وې، خو غسل ته مې زړه ونيو، له غسل وروسته مې داسې احساس کړه لکه همدا شېبه چې پيدا شوی يم. د سړي تر شا ودرېدم او لمونځ مې وکړ، له لمانځه وروسته ډېر ورسره وغږېدم، او ژمنه مې ورسره وکړه، چې نور به له لمانځه ځان نه غروم، يو څه وخت له خپل کاره غايب شوم، وختي به پاڅېدم او وختي به ويدېدم، له شيخ سره مې يوځای قرآن تلاوت کاوه، کله چې د هوټل څښتن راغی، ځواب مې ورکړ چې نور کار نه شم درسره کولی، ځکه چې په هوټل کې دې شراب څښل کېږي او هر ډول گناهونه خلک پکې کوي، چې دا زما ضمير نور نه شي زغملی، هوټلي ووت او لاسونه يې سره موبل، او داسې گمان يې کاوه چې گني زه لېونی شوی يم." .

" الله ﷻ مهرباني راباندې وکړه، د زړه ډاډ يې را وبانښه، او له ناروغيو يې هم شفاء راکړه، همدا وو د يوه داسې کاروبار په لټه کې شوم، چې زما له نوي ژوند سره سر وخورې، الله تعالى را باندې د رزق دروازه پرانيسته او د سوداگريزو خوراکي توکو په راکړه ورکړه کې مې دنده ومونده، الله تعالى يوه نېکه ښځه هم راپه برخه کړه، چې تل به محجبه گرځېده" ...

لمونځ او د هډوکو تقويه کېدل:

د انسان په بدن کې هډوکي پر دوو پړاوونو تېرېږي، د جوړښت مرحله او بيا د ويجاړېدو مرحله، کله چې د انسان عمر لږ وي، تر پخې ځوانۍ پورې يې هډوکي وده کوي، غټېږي او قوي کېږي، له پوخوالي وروسته، د عمر په ډېرېدو په رښتو پيل کوي.

ځينې هډوکي کمزوري شي، او د ماتېدو وړ وگرځي، خو د هډوکو تقويه او ښه جوړښت په حرکت پورې تړلی دی، بايد کش کړای شي، او پر هډوکو پورې تړلي عضلات بايد منقبض او منبسط شي.

وروستۍ څېړنې ښودلې چې د هډوکو په منځ کې داسې ژونکې شته، چې د هډوکو د ماتېدو لامل گرځي، د هډوکو د نه حرکت په صورت کې دغه ژونکې د هډوکي د خرابېدو ته لاره هوارې او فعاليت يې ډېرېږي.

هره ورځ پر يوه بالغ مسلمان پنځه وخت لمونځ فرض دی، چې ټول ټال اوولس رکعته کېږي، د فرضي لمونځونو وخت که سره جمع شي، تر څلوېښتو دقيقو اوږي، چې په لمانځه کې د انسان هر غړی حرکت کوي، همدا ده چې لمونځ د مسلمان د هډوکو د تقويې يوه غوره وسيله ده.

موږ وينو چې په محافظه کارو مسلمانو ټولنو کې د ملا د کروپېدو يا د ملا دردونه ډېر نه موندل کېږي، دا ځکه چې په پرله پسې توگه په ټولنه کې محافظ وگړي لمونځونه کوي.

لمونځ د عصبي علاج يوه وسيله:

له خشوع او خضوع ډک لمونځ د انسان د نفس د آرامۍ او راحت سبب گرځي، له انسان څخه اندېښنه لرې کوي، کله چې سړی په آرامۍ او خشوع سره لمونځ وکړي، د خوشالۍ او آرامۍ احساس کوي، د ارواپوهنې له اړخه، کله چې انسان د اندېښنې په وخت کې حرکت وکړي، فکر يې بدلېږي، همدارنگه، د لمانځه په ادا کولو سره انسان تازه کېږي، هغه ستونزې چې ورسره لاس او گربوان وي، له ذهنه يې وځي.

ډاکټر توماس هايسلوب وايي: "زما د اوږدې تجربې له مخې، لمونځ د خوب لپاره خورا مهمه وسيله ده، په دې معنا که چا ته خوب نه ورځي، لمونځ دې وکړي چې خوب ورشي، او د يوه ډاکټر په حيث دا ويل غواړم چې لمونځ د انسان د نفس او اعصابو د آرامۍ تر ټولو غوره وسيله ده".

خو ډاکټر اليکسيس کارليل – چې په طب کې يې د نوبل جايزه گټلې ده – بيا وايي: "لمونځ د انسان په بدن او د جسم په سيستم او غړو کې يو عجيب فعاليت راولي، لمونځ د فعاليت يو ستر مولد دی، ډېر ناروغان مې وليدل، چې په درملو يې هېڅ چاره ونه شوه، خو لمونځ يې غوره علاج وگرځېد. لمونځ د راديوم معدن په څېر دی، چې وړانگې لري او د ذاتي نشاط لپاره مولد دی، لمونځ د گڼو او وژونکو ناروغيو علاج گرځېدلی دی.

د لمانځه د پرېښودلو سزا

هغه څوک چې لمونځ پرېږدي هغه انديښمن او غمجن وي، په گډوډۍ او تکليف کې ژوند کوي، شيطان ورڅخه د الله **جَلَّ جَلَالُهُ** ذکر هېروي، ځکه چې هغه د خدای له رسی او خپل رب ته له پورته کیدو څخه مخ اړولی وي، هغه څوک چې لمونځ پرېږدي په دنیا او آخرت کې به سزا ورکړل شي او په دې عذابونو کې دا دي:

(1) یوه خرابه خاتمه (پای)، د بدبخته ژوند سره، په دې قول د الله تعالی:

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى. [سورة طه/ ۱۲۳ آية]

ژباړه: او څوک چې زما له ياده مخ واړوي؛ نو بېشکه ژوند به يې (سخت) او تنگ وي او د قيامت پر ورځ يې ړوند راپاڅوو.

(2) د قيامت په ورځ تاوان او پښیماني کول، په حديث شريف کې راغلي دي چې د چا لمونځ صحيح نه و، هغه به له تاوانيانو څخه وي:

وإن فسدت فقد خاب وخسر [رواه الترمذي وحسنه، وأبو داود والنسائي]

ژباړه: او که (د چا لمونځ) خراب شي، نو نا امیده به شي او تاواني به شي.

(3) څوک چې لمونځ پرېږدي هغه ته په جهنم کې د يوې صحرا وعده ورکول کېږي چې د وېرې په نوم ياديږي.

قَوْلٍ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ [سورة الماعون: آية ۵۴]

ژباړه: نو پر هغو لمونځ کوونکو افسوس دی چې له خپل لمانځه غافل دي.

(4) د لمانځه نه د غافل د عذابونو په اړه د علماوو او ځينو فقهاوو اختلاف دی، تر دې حده چې ډېرو فقهاوو ويلي

دي چې څوک له لمانځه څخه غفلت کوي بايد توبه وباسي، که توبه ونکړي تر هغه وخته پورې د بندي شي.

نو زما گرانه وروړه او گرانه لوستونکېه، آیا ته خوښ يې چې د فقهاوو د اختلاف موضوع شي؟ ایا ته نه پوهېږې چې څوک له لمانځه څخه غفلت کوي هغه هم له منځه ځي (مړه کېږي) او الله تعالی ورسره حساب کوي.

نو آیا ته به په قبر کې د لمانځه د لاسه ورکولو باندې راضي و اوسې؟ ته غواړې چې د قيامت په ورځ لمونځ درته ووايي: خدای تعالی دې داسې پرېږده لکه تا چې زه پرېښودلی وم! هېڅکله هم نه، زما گرانه لوستونکېه، ای مؤمنه، ژر تر ژره دې فرض ادا کړه او د هغو خلکو څخه جوړ شه کوم چې الله تعالی وايي:

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى [سورة طه: آية ۱۳۲]

ژباړه: خپلې کورنۍ ته د لمانځه امر کوه او خپله هم پرې ټينگ اوسه، موږ درنه څه روزي نه غواړو؛ (بلکې) موږ يې درکوو او ښه پایله د پرهېزگاری ده.

او وگوره چې خدای پاک په خپلو بندگانو باندې پنځوس لمونځونه د معراج په وخت کې فرض کړي وه، مگر د تعداد له مخې پنځه لمونځونه ته راکم کړه او د ثواب له مخې د پنځوس لمونځونو ثواب لري، دا کمښت د رسول الله **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

په برکت راغلی دی. چې پر خپل امت رحم کوونکی دی، نو ای محبوبه د لمانځه په ادا کولو سره پر ځان رحم وکړه،

د مؤمن لپاره دا مناسبه نه ده چې په دین کې تر ټولو ستره وظیفه کې غفلت وکړي، په داسې حال کې چې هغه د الله **جَلَّالَهُ** او د هغه له رسول **صَلَّیَ اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ** سره د مینې دعوه هم کوي.

زما گرانه مخکې له دې چې تاسو مې شي د خپل رب په وړاندې ودریږئ، خپل لمونځ اداء کړئ، ځکه چې دا ستاسو د نجات لاره ده، او د ژوند په حال کې لمونځ کول الله **جَلَّالَهُ** ته د رسیدو سمه لار ده.

ومن الله التوفيق